

Insektbid og velsignelser

Carlos havde brug for hjælp.

Jane McBride
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Carlos kiggede sig selv i spejlet og rynkede panden. Hans ansigt og arme var helt lyserøde. Solskoldningen var værre, end han troede. Og han havde en masse kløende insektbid på arme og ben. Det var sjovt at være på vandretur med primaryklassen, men nu gjorde huden ondt over det hele.

Carlos kiggede på sin rygsæk på gulvet. Solcremen og insektsprayen, som mor havde pakket, lå stadig i den. Han skulle have brugt dem, som hun bad ham om. Men han troede ikke, at han havde brug for dem.

Carlos åbnede skabet og fandt den lille flaske, som hans mor altid brugte til solskoldninger. Han

smurte ansigtet ind i geleen. Den føltes kølig på hans varme hud.

Dernæst smurte Carlos armene ind i gele. Men han kunne ikke finde cremen til insektbid. Han gav hurtigt op. Han havde brug for hjælp. Han var nødt til at snakke med mor.

Han fandt hende i køkkenet. Da hun så hans solbrændte ansigt, så hun bekymret ud. Carlos troede, at hun ville blive vred på ham, fordi han ikke havde haft solcreme på.

Men det gjorde hun ikke.

»Er du okay?« spurgte hun. »Det må virkelig gøre ondt.«

»Ja.« Han bøjede hovedet. »Vil du hjælpe mig?«

»Selvfølgelig.« Mor tog Carlos med ind på badeværelset. Hun kiggede i skabet og fandt en lille tube frem.

»Det her burde hjælpe med at få stikkene til at holde op med at klø,« sagde hun. Hun smurte en lille smule creme på hvert enkelt bid.

ILLUSTRATIONER AF MARY SULLIVAN

»Sådan,« sagde hun, og lukkede tuben. »Jeg håber det hjælper dig med at få det bedre.«

»Tak, mor!« Carlos kiggede ned i gulvet. »Jeg er ked af, at jeg ikke brugte de ting, du havde pakket til mig. Jeg burde have lyttet til dig. Jeg troede, at jeg vidste bedre, men det gjorde jeg ikke.«

Hun kyssede ham oven på hovedet. »Det var så lidt. Nogle gange tror jeg også, at jeg ved

bedst. Så viser vor himmelske Fader mig, at jeg slet ikke ved bedre.« Hun sænkede stemmen til en hvisken. »Selv voksne kan tage fejl.«

Carlos grinede. Så rynkede han panden. »Hvis jeg havde adlydt dig, så ville det ikke gøre så ondt lige nu.«

»Jeg tror, at det er sådan mange af vor himmelske Faders børn føler, når de ikke adlyder ham,« sagde

BUD ER EN VELSIGNELSE

Vor himmelske Fader giver os bud, fordi han elsker os. Han ønsker, at vi passer på os selv og træffer gode valg, så vi kan leve med ham igen. Når vi adlyder ham og forbliver på pagtens sti, så velsigner han os (se Mosija 2:41). Og når vi ikke adlyder, kan vi omvende os og prøve igen på grund af Jesus Kristus og hans forsoning.

mor. »De ville ønske, at de havde lyttet til ham. Og det bedrøver ham, når hans børn har smerter, ligesom det nu bedrøver mig, at du har smerter.«

»Men han kan hjælpe dem med at få det bedre,« sagde Carlos. »Ligesom du hjalp mig. Ikke sandt?«

Mor smilede: »Nemlig! Når vi omvender os, kan vor himmelske Fader og Jesus Kristus hjælpe os. Og så kan vi træffe bedre valg i fremtiden.«

Carlos smilede også. Hans solskoldning og insektbid gjorde stadig ondt, men han vidste, at det ville gå over. Og næste gang kunne han træffe et bedre valg. ●